

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Succinctam Doctrinarum Asceticarum Svmمام Comprehendens - Quam ad majorem omnium in Ascesi proficere cupientium utilitatem ac subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 2. De Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](#)

quod Christus in cælum ascensurus Mundo missus se promisit ; ex hoc enim meritò colligitur, illius tem, mnium donorum præstantissimum , Ecclesiæ Quæ membris ejus utilissimum esse debere, cùm sit utamorū intell. amori Christi infinito , quo humanum genus amplexus est, proportionatum.

VI. Quintum est, ut solidum sciat modum sponendi se ad recipiendum hunc divinissimum habet, qualis quidem optimus est, si cor ab omnire creato evacuetur ; nam, ut rectè advertit S. Petrus, errat omnino, si quis cælestem illam conditionem huic cineri, divinum illud balsamum hunc neno, charismata illa Spiritus misceri posse Ministris illecebris arbitratur. Quis enim sectans lectionaria carnis suæ, sperare audeat gratiam illam spiritus vehementis, quam ne cum ipsa quidem carne possit obtinere Apostoli potuerunt ? Hinc idem S. Paulus alibi ait : Quomodo agnoscere potero Spiritus presentiam ? non oculis, quia colore caret : non auditu, quia sonus non est : non olfactu, quia non odore est. Cognoscam ergo illum mutatione carnis mei, cùm à terreno illud cælestè factum video carnæ spirituale.

§. II.

De Christo.

I. Est Homo ex natura divina & humana, Filij divini personalitate compositus ; sic dictus, reverè ut Rex, Propheta, & Sacerdos unctus est ; quo sequentia Ascensionis sunt scienda.

II. Primum est, ut bene apprehendat qualitatem, necessitatem, & dignitatem Incarnationis & Qualitatem quidem optimè ex Symbolo S. Athanasij intelligere poterit, ubi ea sequentibus verbis explicatur. Est ergo fides recta, ut credamus & confiteamur, quia Dominus noster JESUS Christus DEI Filius, DEUS & Homo est. DEUS est ex substantia Patris ante aeterna genitus: Homo est ex substantia Matris in saeculo natus. Perfectus DEUS, perfectus homo, ex anima rationali & humana carne subsistens. Aequalis Patri secundum divinitatem, minor Patre secundum humanitatem. Qui licet DEUS sit & homo, non duo tamen, sed unus est Christus. Unus autem non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in DEUM. Unus omnino non confusione substantiae, sed unitate Personæ. Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo, ita DEUS & homo unus est Christus. Necessitatem ex SS. Patrum doctrina cognoscet, nam, ut recte S. Augustinus ait, si homo non periret, Filius hominis non veniret. Et nisi primus homo delinqueret, secundus ad passionum probra minimè veniret, teste S. Gregorio. Hinc & S. Ambrosius, non prodeisset, inquit, nasci, nisi redimi profuisset. Clarissimè vero S. Augustinus, Mediator, ait, inter DEUM & homines, oportebat, ut haberet aliquid simile DEO, aliquid simile hominibus, ne in utroque hominibus similis, longè esset à DEO; aut in utroque DEO similis, longè esset ab hominibus, atque ita Mediator non esset. Dignitatem denique intelligere poterit ex Gratianensis discursu, quem sic format: Dignitas Divinæ Legis & Dominicæ Incarnationis beneficium colligitur

Q 5

tur

tur ex illis Moysis verbis : Interroga de diebus quis , qui fuerunt ante te , ex die , quo creavit DEI hominem super terram , à summo cælo usque adimum ejus : si facta est hujuscemodi res aliquantum unquam cognitum est, ut audiret Populus vox Domini DEI loquentis de medio ignis , sicut tu es sti , & vidisti . Si ergo magnum fuit , DEUM per gelum loqui de medio ignis , quid erit ipsum DEI eum ac verum DEUM in assumpto homine totius Discipulos consedentem , eosque cælestibus diligens imbuentem cernere ? Rectè proin S. Bernardus ait : Nemo hominum novit , nec noscere potest plenum , quid boni ad gratiam , quid congruenciam sapientiam , quid decoris ad gloriam , quid communis ad salutem , penes seipsum contineat hujus venerabilis mysterij , humanæ Redemptionis inscrutabilis auctoritudo .

III. Alterum est , ut bene apprehendat , que inculcat tria officia Christi primaria , nempe ^{Dei} Magistri , & Redemptoris , quæ ipsemet indicavit , dum dixit : Ego sum via (quia duco ad calorem veritas (quia doceo homines veritatem) & vita (quia redempturus sum illos .) Hinc S. Leo , Christus , perquit , est via sanctæ conversationis ; veritas doctrinae divinæ ; vita beatitudinis sempiternæ . Et S. Cyril : Christus nobis est via per vitæ actionem : veritas per dei restitutinem ; vita per sanctificationem .

IV. Tertium est , ut pariter bene apprehendat tria officia , quæ vicissim quivis Christianus erga Christum exercere debet , nempe 1. Caritatem tenerrimam propter dilectionem , quod officium pulchre indicat S. Augustinus , dum dixit : Domine , qui tibinon

vit, (& te amat) quia creatus est, infernum meruit; sed qui tibi non servit (& te non diligit) quia redemptus est, meretur, ut novus pro illo infernus fiat. 2. *Gratitudinem maximam propter redemptionem*: si enim, ut S. Bernardus sapienter advertit, totum me debeo pro me facto, quid addam pro me refecto, & refecto hoc modo? 3. *Imitationem studiofissimam propter perfectionem*: Idem enim Dominus JESUS, ut ait S. Laurentius Justinianus, quod alias docuit verbo, ipse suos primò formavit exemplo. Utrumque nobis, & meritum patientibus & patiendi speculum factus. Et clarius S. Ambrosius: Tempus faciendi, non jubendi, quia non legatus, neque Nuntius, sed Dominus ipse salvatorus erat populum suum. Tempus faciendi, Domine, hoc est, ut crucem ascendas, ut mortem subeas; totus in periculum ultimum mundus urgetur; factum tuum subveniat, quoniam de tua præcepta prodesse poterunt.

§. III.

De Sacrificio Missæ.

I. Est actus Religionis, quo DEO tanquam supremo Domino corpus & sanguinem Filij sui incruento modo offerimus; unde nulli Sanctorum, sed soli DEO offerri potest. Tria autem de eo specialiter Ascetæ scienda sunt.

II. Primum est, ut bene cognoscat finem & scopum, ob quem hoc Sacrificium à Christo institutum est. Pro quo melius cognoscendo, sciendum ex S. Thoma, triplex olim Sacrificiorum genus fuisse. I. *Holocaustum*, quod totum comburebatur, ut signi-